

పైకొత్త

చావలి రమేష్

పాసింజర్ విశాఖపట్టణం-విజయవాడ నెమ్మదిగా ద్వారపూడి స్టేషన్లో ఆగింది. బాగా భాళిగా ఉంది. తను తప్ప ఎవరూ లేని పెట్టెలో కూర్చున్నా డెక్ యువకుడు. ఇంకా ఎవరైనా ఎక్కితే బాగుండు నన్నట్టుగా చూస్తున్నాడు. నీలం పాంటు వేసుకున్న ఆ యువకుడికి ఇంచుమించు పాతికేళ్లుంటాయి. గ్రాస్కో వంచె కట్టుకుని, గిరజాల జాట్టుతో చూడటానికి భూకామందులా ఉన్న ఒక ఆసామీ రైలెక్కి, నీలం పాంటు ఎదురుగా ఉన్న సీటులో కూర్చున్నాడు. నెమ్మదిగా ఆ పెట్టెలోకి వది వదిపేసుమంది ఎక్కి త లోచేటా నర్దుకున్నారు.

ఆ నీలం పాంటు, గిరజాల జాట్టు కాకుండా, ఆ దగ్గరే ఉన్న సీట్లలో ఒక సిల్కు లాల్సీ ఒక గళ్ల బుష్కోటు, ఒక జరదాకిళ్ళి, వేరే మరో ఇద్దరూ కూడా ఉన్నారు.

రైలు వదిపేసు నిముషాలపైనే ఆగింది. "క్లాసింగ్ ఉన్నట్టుంది" అన్నాడు గిరజాల జాట్టు స్వగతంగా.

ఎవరూ ఏమీ అనలేదు. ఇంతలో గార్లు ఈల వేయడం, రైలు బయలుదేరటం జరిగింది.

"ఈనుపోవటంలేదు, రెండు ఆట లేద్దామేమిటి?" అన్నాడు గళ్ల బుష్ కోటు జేబులో నుంచి రెండు పేకలు తీస్తూ జర్నా కిళ్ళి వైపు చూసి.

"పేక తెచ్చారేమిటి, ఇంకేం వేయండి!" అంటూ పక్క ప్రయాణికుడి పూర్వకాలపుట్రంకు పెట్టె మధ్యకు లాగి, భుజం మీదున్న టర్నీ తువ్వాలు పరిచి, అడుకోడానికి ఏర్పాటు చేశాడు సిల్కు లాల్సీ.

"ఇంకో రెండు చేతులుంటే బాగుంటుంది!" అన్నాడు ముక్కలు కలుపుతున్న జర్నాకిళ్ళి గిరజాల జాట్టువైపు చూసి.

"సరే, వేయండి!" అని తను కూడా ఆటలో చేరాడు గిరజాల జాట్టు.

"ఎంత, పావల పెడదామా!" అట మొదలైంది.

రైలు కొవ్వారు స్టేషన్ వదిలింది. అంతవరకూ కిటికీ దగ్గరే కూర్చుని ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని ఆరాధిస్తున్న నీలం పాంటు, వక్కకి తిరిగి కాసేపు అడే వాళ్లని చూశాడు. అట భాగా సాగుతోంది.

"నాకు కూడా వేయండి" అన్నాడు నీలం పాంటు.

"కట్ ఫర్ సీట్స్!" అన్నాడు గిరజాల జాట్టు.

అంత వారివారి కొత్త స్థానాలలో కూర్చుని అట మొదలుపెట్టారు.

"స్టేషన్కు పెంచుదాం!" అన్నాడు గిరజాల జాట్టు.

ఎవరూ అడ్డు చెప్పలేదు. అంతవరకూ వది, ఇరవై నోట్లదాకానే చేతులు మారే ఆటలో ఇప్పుడు యాభై, వంద నోట్లు తరచుగా చెలామణి అవుతున్నాయి.

"అఁ!" అన్నాడు గిరజాల జాట్టు. ఆయన 'అఁ' అన్నాడంటే తను ద్రాపు చేశాననీ, మిగతవాళ్లు అడుకోవచ్చుననీ అర్థం.

"అడుకోండి!" అన్నాడు జర్నా కిళ్ళి తన చేతిలో ముక్కలు మూసి, కింద పెట్టి.

అటలు బాగా పడుతున్నాయి. అందరూ చాలా జాగ్రత్తగా అడుతున్నారు - ఒక్క నీలం పాంటు

తప్పించి. చేతిలో ముక్కలన్నీ జపాను వినెనకర్రలా అందరికీ కనిపించేలా నిర్లక్ష్యంగా వట్టుకుని, ఏ ఆటా మానకుండా అడేస్తూ, తరచు పెద్ద మొత్తాలు చెల్లిస్తూన్న నీలం పాంటుని చూసి, అక్కడే ఉన్న ప్రయాణికు డెక్కు పక్కవారితో -

"వీళ్లందరూ బాగా చెయ్యి తిరిగిన ఆటగాళ్లు. జాగ్రత్తగా అడుతున్నారు. ఆ కుర్రాడు అనవసరంగా వీళ్లతో ఆటకీ దిగాడు. వీళ్లంతా కలిసి దోచేస్తారు" అన్నాడు నెమ్మదిగా చెవిలో.

రైలు ఎందుకో నలభై నిముషాలు ఆగిపోయింది గూడెం స్టేషన్ ముందు.

"మీ రెక్కడిదాకా?" అడిగాడు జర్నా కిళ్ళి గిరజాల జాట్టుని.

"నేను విజయవాడ. మీరో?"

"నేను ముస్తాబాదు!"

"నేను నూజివీడు!" అన్నాడు సిల్కు లాల్సీ.

"నేను గుంటూరు!" అన్నాడు నీలం పాంటు.

"నేను విజయవాడ!" అన్నాడు గళ్ల బుష్కోటు.

అట జోరుగా సాగుతోంది. జూదంలో ఉన్న మజాయ్ అది! నెగ్గుతూ వచ్చేవాడికి ఇంకా అడి లాభం పెంచుకోవాలని ఉంటుంది.

రైలు వవర్పేట స్టేషన్లో ఆగింది. ఆ పెట్టెలోకి బాగా జనం, విశేషించి ముగ్గురు పోలీసులూ ఎక్కారు. పోలీసులు పెట్టె వైపు రావటం ముందే చూసిన సిల్కు లాల్సీ కళ్ల సైగతో అందరికీ తెలియజేశాడు. పేకలు దాచేసి, త్రంకు పెట్టె

సీటు కిందకు గెంటి ఆట మానేసి నర్దుకుని కూర్చున్నారు అందరూ.

నూజివీడులో సిల్క్ లాల్సీ దిగిపోయాడు. పోలీసులు కూడా దిగిపోయారు.

"ఆ దిగినాయన ఆటలు బాగా కొట్టాడు!" అన్నాడు గిరజాల జాట్టు.

"మీరూ బాగానే కొట్టారుగా!" అన్నాడు నీలం పాంటు ఉక్రోషంగా. త నొక్కడే బాగా నష్టపోవటం, అందరికన్నా ఎక్కువ లాభం సంపాదించిన గిరజాల జాట్టు ఆ విధంగా అనటం కోపం తెప్పించింది నీలం పాంటుకి.

"పేకాటే అంత! ఓ రోజుస్తుంది, ఓ రోజు పోతుంది!" అన్నాడు జర్నా కిళ్ళి.

గళ్ల బుష్ కోటు పేకలు తీసి ముక్కలు వంచటం మొదలుపెట్టాడు.

"నాకొద్దు! మీ రాడుకోండి!" అంటూ చేతిలోకి దివవత్రిక తీసుకున్నాడు నీలం పాంటు.

మిగతా ముగ్గురూ అట మొదలెట్టారు.

"ఆట చూడండి!" అంటూ తన చేతిలోని పేక ముక్కలు, తనకీ, అట మానేసిన నీలం పాంటుకీ కనబడేలా దగ్గరగా జరిగాడు జర్నా కిళ్ళి.

"అఁ!" అన్నాడు గిరజాల జాట్టు.

జర్నా కిళ్ళి ముస్తాబాదాలో దిగిపోయాడు. రైలు విజయవాడ చేరింది.

ఆ రాత్రి ఎనిమిదీ నలభైకి గిరజాల జాట్టు, గళ్ల బుష్కోటు, జర్నాకిళ్ళి విజయవాడలోని డిలైట్ బార్ రెస్టారెంట్లో కలుసుకున్నారు. బీరు ఆర్డరు చేశారు. వాళ్ల ముగ్గురి దగ్గరున్న డబ్బూ కలిపి లెక్క చూశారు. మొత్తం నూట రెండు వంద రూపాయల నోట్లు, అరవయ్యేడు రూపాయల చిల్లరా ఉన్నాయి. బీరు చప్పరిస్తూ అన్నాడు గిరజాల జాట్టు -

"పోద్దున మన ముగ్గురం మొత్తం ఏడువేల రూపాయలతో ఆటలో కూర్చున్నాం. అంటే లాభం మూడువేల రెండు వందల అరవై. అంటే ఒక్కొక్కళ్లకీ రావలసింది ..."

"ఆ పోలీసులు రాకుండా ఉంటే కనీసం ఇంకో వది వచ్చి కాగితాలు లాగేవాళ్లం" అన్నాడు జర్నా కిళ్ళి.

అదే రోజు రాత్రి తొమ్మిది గంటలకి నూజివీడు బస్టాండ్కి దగ్గరగా ఉన్న టీ స్టాల్కి చేరాడు నీలం పాంటు. అప్పటికే అక్కడ కూర్చుని టీ తాగుతున్నాడు సిల్కు లాల్సీ. సిల్కు లాల్సీ ఇంకో టీకి ఆర్డరిచ్చాడు నీలం పాంటుని చూసి.

"మనిద్దరం ఇంచుమించు ఏడు వేల రూపాయలు తీసుకున్నాం వాళ్ల ముగ్గురి దగ్గరా! నూటరెండు వచ్చినట్లు చెలామణిలో పెట్టేశాం! అన్నాడు అంతా లెక్క చూసిన నీలం పాంటు. ఆ నూటరెండు వచ్చినట్లు ఎనాడూ, ఏ బ్యాంక్ మొహం చూడలేదు.

"ఆ పోలీసులు రాకుండా ఉంటే కనీసం ఇంకో వది వచ్చినట్లు మార్చగలిగి ఉండేవాళ్లం!" అన్నాడు సిల్కు లాల్సీ.